

Thottske Skattelove blev der gjort et væsentligt Skridt i Retning af at faa dette Formaal realiseret, og i den Formue- og Indkomstskattelov, som i 1896—97 blev forelagt i Folketinget af den daværende Finansminister Lüttichau, var der ogsaa optaget et Forslag om, at Aktieselskaber skulde beskattes ved at svare Indkomstskat. Der var fastsat den Bestemmelse, at inden det skattepligtige Indtægtsbeløb udfandt, skulde først fra Overskuddet fradrages 4 pCt. af den indbetalte Aktiekapital. Det var altsaa en meget lempelig og liberal Maade at beskatte Aktieselskaber paa. I Preussen, hvor man ogsaa har en Indkomst- og Formueskat til Staten, fradrager man kun $3\frac{1}{2}$ pCt. af den indbetalte Aktiekapital fra Overskuddet, inden det skattepligtige Beløb udfindes. Finansminister Lüttichaus Forslag var altsaa liberalere over for Aktieselskaber end den preussiske Skattelov. Alligevel blev dette Forslag, som ærede Medlemmer, der den Gang havde Sæde i Tinget, ville kunne erindre, bekæmpet fra ganske enkelte Højremænds Side, men Forslaget blev kraftigt og dygtigt forsvaret af Finansminister Lüttichau, ligesom ogsaa af Folketingets daværende, og siden da indtil i Aar fungerende Ordfører for Skattelovene, det ærede Medlem for Køge, den nuværende Justitsminister (Alberti), og Folketinget tiltraadte med overvældende Majoritet det Forslag om Aktieselskabers Beskatning, som Finansminister Lüttichau havde stillet, og som blev saa varmt og dygtigt taget i Forsvar ogsaa, som sagt, af den nuværende højtærede Justitsminister. For ikke at trætte skal jeg ikke komme ind paa lange Citater af de den Gang faldne Udtalelser, og det saa meget mindre, som de fleste af de ærede Medlemmer jo ere fuldt vidende om disse Forhold, og de, der ikke skulle have det i Erindring, jo let ville kunne finde disse Forhandlinger i Rigsdagstidenden for 1896—97. Særlig har den daværende Ordfører — det findes i Folketingstidenden Sp. 5784 — meget stærkt hævdet, at det efter hans Opfattelse i Virkeligheden var fuldstændig med Urette, at man talte om, at Aktieselskaber bleve undergivne en Dobbeltbeskatning ved Finansminister Lüttichaus Forslag; det gjaldt kun, naar man saa rent teoretisk, rent matematisk paa Forholdene, men selv om det paa en vis Maade set kunde siges at være en Dobbeltbeskatning, hævdede han med megen Styrke, at der dog var al Grund til at fastholde det Forslag, som Finansminister Lüttichau havde stillet, i en Tid

som vor, hvor man daglig laver ny Aktieselskaber, og ad den Vej giver Adgang for mangfoldige Kapitalister til at etablere ny Virksomheder, der i Reglen give stort Udbytte og give Adgang for Kapitalister til at slaa sig sammen og derved konkurrere med andre private næringsdrivende. Folketinget sluttede sig, som allerede nævnt, med overvældende Majoritet til dette Standpunkt, og det accepteredes af Landstinget, og dette Standpunkt blev siden fastholdt, indtil disse Skattelove blev henviste til Overvejelse af den parlamentariske Skattekommission. I Skattekommissionen gik man nemlig endnu lidt videre og skærpede Bestemmelserne endnu noget mere over for Aktieselskaberne. Som nævnt var det kun Indkomstskat, Aktieselskaber skulde svare efter det Reedtz-Thottske Skattelovforslag, men i Skattekommissionen gik man til at foreslaa, at de ogsaa skulde svare Formueskat. Det hængte jo ganske vist noget sammen med det Forslag, man ogsaa vedtog i Skattekommissionen, at en væsentlig Del af Formueskatten af de faste Ejendomme skulde overføres til Kommunerne. Men endvidere gik man jo i Skattekommissionen til at indføre en progressiv Skala, og det er jo en Selvfølge, at denne progressive Skala særlig vilde komme til at gaa ud over Aktieselskaberne, men ikke desto mindre tog man ikke i denne Henseende noget som helst Forbehold med Hensyn til Aktieselskaberne. Ogsaa dette Standpunkt, som Skattekommissionen indstillede til det høje Ting, blev i Fjor fuldt godkendt her i Folketinget, og Landstinget tog heller ikke noget særligt Forbehold over for dette Spørgsmaal. I Fjor kom selvfølgelig, særlig paa Grund af, at man vilde gaa videre i Beskatning af Aktieselskaber end efter de Reedtz-Thottske Forslag, atter en Debat op om, hvorvidt det var rigtigt at gaa saa vidt over for Aktieselskaber, og det samme Argument blev da atter fremsat fra Højremænds Side, at det var en Dobbeltbeskatning, man derved kom til, og at derfor særlig Beskatning af Aktieselskaber var urigtig. Men den højtærede Justitsminister bekæmpede dette Standpunkt paa den kraftigste Maade. Jeg skal for at bevise dette, da det hurtigst kan gøres paa den Maade, tillade mig at oplæse et kort Citat af den højtærede Justitsministers Udtalelser i Fjor om dette Spørgsmaal. Det findes i Folketingstidende Sp. 770—71. Han udtaler der bl. a.: „Der er vist fuldkommen god Grund til at beskatte Aktieselskaber og særlig til at foretage det, som det ærede Medlem og